

Pasaka apie skudučių atsiradimą

Tenų senovėje nebuvo tokių žalių kaip Vokietija, Lietuva, Amerika, bet buvo tokios: Muzikos karalystė, Dailės karalystė ir Baletų karalystė. Muzikos karalystėje gyveno karalius Valsas ir karalienė Barbarolė. Jų didžiulius rūmus saugojo sargybiniai Do, Re, Mi, Fa, Sol, La, Si. Jie kiekvieną rytą vadindavo rūmus dainuodami gamą. Karalius ir karalienė jais labai pasitikejo ir nuo jų nieko neslėpdavo. Vieną dieną pranešė jiems žinia: gimė karalaitė! Sargybiniai iškart suskubo ruošti jai dovaną, bet jie suprato, kad daiktai nėra svarbiausias dalykas pasaulyje. Jie nusprendė jai padovanoti savo sudainuotą gamą. Jai taip patiko, kad ji prisijungė. Karaliai nusprendė ją pavadinti Gama.

Gama augo, mokėsi ir labai visus mylėjo. Mylėjo ir savo sargybinius, o šie labai mylėjo ją. Kiekvieną rytą, kai sargybiniai padainuodavo gamą, ji iš balkonėlio pamojuodavo jiems. Vieną rytą, princesės dešimtojo gimtadienio rytą, sargybiniai susirūpino, nes pirmą kartą per dešimt metų, Gama jiems nepamojo. Tada Fa ir La nuėjo pažiūrėti, ar princesei viskas gerai. Kambaryje princesės nerado, ji buvo dingusi. Do ir Re įplandžiojo visus rūmus. Nijū apibėgo visą sodą ir miestelį netoli rūmų, bet princesės niekur nebuvo. Tada viji nuėjo pas karalių ir karalienę ir pranešė jiems liūdną žinią. Do, Re, Mi, Fa, Sol, La ir Si tuoj pat karaliaus įsakymu išsivuošė į kelionę ieškoti dingusios Gamos.

Per kelis dienas sargybiniai pasiekė Harmonijos jūrą, kurios viduryje stūksojo lauzių sala. Ten gyveno valdovas Kitmas su savo sūnumi Kempu. Jų pavaldiniai buvo visos lauzės. Gal saloje jie sužinos apie dingusią Gama? Sargybiniai pasiskolino iš žvejų valtelę ir išplaukė į jūrą. Tūstamt jie tikėjosi pasiekti salą. Jeklamą pakaitomis ir tikrai, kai saulė patekėjo, pamatė lauzių salą. Ji atrodė šalta ir bauginanti, bet malė princesai priverstė sargybinius išlipti į krantą. Tada buvo tūščia. Jie sutiko tik vieną

seruoka. Sargybiniiai paklausė kas jis toks. Tai buvo... valdovas Ritmas. Jis paaiškino, kad jis saloje vakar apsilankė Triukšmas ir Disonansas. Tai tie piktadariai, kurie už keliamą networką, triukšmą ir nemalonius garsus buvo pašalinėti iš Muzikos kanalystės. Dabar Triukšmas ir Disonansas grįžo ir pagro-
bė visus salos gyventojus ir sūnus, o ji, valdovę, pasendino. Sol, kuris buvo puik-
us geografus, pagahojęs pasakė, kad jie gali kiti nukeliauti į Choro pusiasalį
arba Melodijos labirintą. Sargybiniiai nutarė keliauti į Choro pusiasalį ir pa-
kvieta kartu keliauti ir valdovę Ritmą. Jis apsidžiaugė ir iškeliavo kartu su jais.
Jie įsidė į valtę ir išplaukė.

Vakare pasiekė Choro pusiasalį. Ten gyventojai dainavo, dainavo ir
dainavo. Viena dėksta jiems išdainavo, kad neseniai, gal vakar, gal šian-
dien, gal... Visai susipainiojusi ji pasakė, kad turbūt šiandien ji mačiusi
du piktadarius, kurie juokdamiesi nukeliavo link Melodijos labirinto. Jiems
apsilankius, visi pusiasalio gyventojai prarado atmintį. Sargybiniiai paprašė
valdovo Ritmo, kad šis pasiųstų Choro pusiasalioje ir išimtų, ar pikt-
dariai negrįš atgal. Ji nuskubėjo link Melodijos labirinto. Prie Melodijos lali-
rinto buvo susibūrimas. Ten jie pamatė lauzes ir Ritmo sūnus Tempą. Sargy-
biniai bandė išsiaiškinti, kas čia vyksta. Pirmąjį į susibūrimo vidurį jie
pamatė Triukšmą ir Disonansą, kurie pamatę juos nuklė į labirintą. Do,
Re, Mi, Sol, La, Ti iškart pradėję į labirintą, bet La juos sustabdė, sakydamas,
kad jie pasiklys, tikrai nesugaus tų piktadarių ir neišgelbės princesės Gamros.
Reikia paaimti siūlą kamuoliuką ir jį pūsti prie įėjimo į labirintą, o jeigu
pasiklystum, atsektum siūlą atgal ir bandytum kitą kelią. Do sutiko stovėti
labirinto pradžioje ir laikyti siūlo galą, o kiti sargybiniiai su La mie-
žakiję ramiai nuejo į labirinto gilumą. Staiga Do pamane, kad jie
grįžta, bet pro jį prasiveržė piktadariai. Do stipriai traukė siūlą. La
pažinojo, ką reiškia tas siūlo tempiamumas. Dėl viso ko pasiuntė Re ir Mi pas
Do, kad šie jam padėtų. Tai Re ir Mi atbėgo pas Do, Mi vos suprėjo pa-
čupiti paleistą iš rankų siūlo kamuoliuką, o Re visą greičiu nubėgo padė-
ti Do, kuris lauzius ir Tempo padedamas sugrąžo Triukšmą ir Disonan-

22. Jā supratē, ka nepabēgs, pērsinažino, kurz paslēpta princesē Gama. Jā pārdabējo īstaisyti savo skūdaudas : sugrāžinti valdovui Ritmui jaunystē iz pārpūkdoti jūz visus j saļā, grāžinti atminti Choro pusiasalio gūntojam iz daugiau niekam nekerkti. Būrkšmā, nešvarius garsus panaudoti tik ša-
lies gūntobai.

Re nuijo pakriesti sargybinius iz labirinto iz jē visi iškeliavo j slaptavietē, kuri buvo ant Minoro kalno. Minoro kalnas stūksojo visai prie pat siens, skiriančios Muzikos iz Dailis karalystes.

Sargybnieci atsidūrē prie Minoro kalno jau tā vakarā, bet Minoro kalnas buvo labai aukštas, o pilis - slaptavietē - pačiam kal-
no virsūjē. Keliutojai nusprendē pailēti kalno pārdējē iz kitā dienā uī-
lpti j virsūnē. Bet Dā iz Lī priēšinasi šam planui iz norējo lpti tuoj pat, nes
karalius iz karaliene turbūt pōri kuō grēiēciau pamatyti savo dukcē-
lē iz labai jaudinasi dēl jō. Visi pagahōjo apē rūmus, karalius iz karalie-
nē. Tā jēms ikvēpi jēgū, jē pōz kelias minutes tūsioā bēgtē uīlēgo j kalno
virsūnē. Princesē Gama sēdējo ant suolelio sodeļjē prie pilies iz liūdņai
niūņjano gamā. Lāmāciusi jūz princesē lūz netikēdama tuō, ka māt, su
mōrksejo, jēnūfō sau j rankā iz īstikinusi, ka dēl nesapnuoja, šōko j sargy-
biniū glebius. Jā tāp dēļaugēsi matydama sargybinius, ka dēļo šōkti iz dai-
nuoti, o sargybnieci pūtari jai. Tada jē launingāi iškeliavo atgal j savo rūmus,
pōz karalius iz karaliene.

Kol karaliene iz karalius lauki Gamas iz sargybiniū, jē labai
jū ilgējosi. Jū pīsiminimui imē gāminti instrumentā - skudlēcius. Karaliene kik-
vieng rūtā jais gādāno gamā, tikēdamasi īgirti, ka jē, ka kōkur tōli sargybnieci iz jū
mūlma dukcēlē Gama atliēns. Jā jau buvo pārade vilti jūz pamatyti.

Tik pō kokios sōvātes, ankstijā rūtā, ka jē liūdņi sēdējo savo bal-
konijē, īgirdō savo dukcē Gama iz sargybiniū dainuozant. Jā labai apstēķiaugi,
īlēgo j sodeļē iz jūz visus apkabino.

Kitā dienā karalius, karaliene iz princesē pasikvītē ištikimuosius
sargybinius. Jā parādējo jēms uī īstikimūfē, drāgā iz mīlē. Jēms īstēki naujā instrumen-

12 - skudučius. Tai buvo lyg į eilę sustoję visi septyni, ištikimi sargybiniai. Ką
pūtus juos išgaminami labai gražūs gamos garsai. Šis instrumentas ir dabar gyvuoja.
Man ir pačiai labai patinka groti skudučiais!

Kai praveriu meno pasaulio duris, žinau kad jos nuo miesto
gatvės, šurmulio ir triukšmo saugo Triukšmas ir Disonansas. Musikos karpdystė
vėl atgyja. Iš keliųųjų kartu su Gama, Valiu ir Barkarole. Sutinku Choro pu-
siasalis gyventojus, lauzes, Tempą ir Ritmą. Grodama fortepijonu esu labai la-
bai laiminga.

Nacionalinis M. K. Čiurlionio menų mokykla 4a klasės mokinė
Viktorė Stankevičiūtė
Mokytėja Rita Abarienė